SAEL
ROMÂNIA
Societatea de Analizã Existentialã si Logoterapie

Curriculum de formare în psihoterapie analitic-existenţială

CUPRINS

1. Ce este „analiza existențială și logoterapia”
2. Condiții de admitere
3. Procedura de admitere
4. Structura cursului de formare pe etape
5. Împărțirea orelor după conținut
6. Scopurile formării
7. Metodele de formare
8. Reglementări ale formării
9. Modalitatea de desfășurare a cursului
10. Programa de studiu

1. CE ESTE „ANALIZA EXISTENȚIALĂ” („LOGOTERAPIA”)

Analiza existențială (și domeniul ei particular, logoterapia) este o metoda de psihoterapie care utilizează în vederea atingerii scopurilor sale, în mod preponderent, procese induse verbal. În temeiul metodologiei sale si imaginii ei asupra omului, analiza existenţială poate fi definită, ca o psihoterapie fenomenologic-personală, având ca scop sprijinirea persoanei în a ajunge la o trăire (spirituală și emoțională) liberă, la o atitudine autentică și un comportament responsabil față de propria ei viață și propria ei lume. O caracteristică a analizei existențiale (AE) o constituie atenția pe care aceasta o acordă deschiderii persoanei pentru „lumea ei", pentru cerinţele, problemele şi implinirea ei. Prin aceasta, ea este recomandată în tulburările de trăire și cornportament de natură psihogenă, psihosomatică si psihosocială.

Un loc central în analiza existențială îl are conceptul de „existență”. Acesta presupune o viață plină de sens, clădită liber și responsabil în propria lume, cu care persoana se află într-o interacţiune reciprocă și un dialog permanent.

Sarcina psihoterapiei analitic-existenţiale este de a elibera persoana de fixaţiile, distorsiunile, unilateralitățiile și traumele ce influențează în mod negativ trăirea și comportamentul. Procesul terapeutic, derulat prin intermediul unor analize fenomenologice, este orientat spre emoționalitatea subiectului, văzută ca centru al trăirii.

Clarificarea substratului biografic și însoţirea empatică de către terapeut conduc la o înţelegere și un acces mai larg la propria emoționalitate. Prin procesul de aducere la o raportare la propriile atitudini și decizii, pacientul/clientul devine liber pentru acele conținuturi, scopuri, îndatoriri și valori, pentru care se simte în mod autentic atras să trăiască.

Acestă concepţie a analizei existenţiale constituie o dezvoltare în cadrul școlii noastre actuale a concepției lui Viktor Frankl, în special prin abordarea emoționalității și biografiei în activitatea terapeutică. Acest fapt este cu atât mai important cu cât antropologia analizei existențiale vede în om ființa ce în mod permanent - conștient sau inconștient - participă prin deciziile sale la edificarea propriei vieţi. Omul poate lua decizii pline de sens doar atunci când cunoaște valorile pentru care optează și are capacitatea de a le trăi și compara. Acesta presupune o „deschidere pentru lume”, în locul unei „încătușari în sine” (generată biografic), precum și un acces la sentimentul cu care valorile pot fi în mod personal corelate.

Analiza existențială are ca substrat teoretic și practic teza motivațiilor fundamentale personal-existențiale, care, ca „pietre de construcție ale existenței", vor fi abordate în mod sistematic în cadrul discuţiilor terapeutice și/sau de consiliere. Această teorie structurală a analizei existențiale constituie în același timp și eșafodajul psihopatologiei analitic-existențiale. În vederea prelucrării concrete a proceselor blocate și a restructurării persoanei, avem la dispoziție metoda „analizei existențiale personale”. Metoda permite un tratament analitic (psihologic-abisal) al tulburărilor psihogene (în special nevrotice). Aceasta formă de analiză existențială, cu multitudinea ei de tehnici și metode de intervenție, precum și cu abordarea complexă a istoriei de viață, a fost dezvoltată în cadrul GLE (Gesellschaft für Logotherapie und Existenzanalyse) și este predată doar în cadrul acestei școli.

În mod tradițional, formarea în analiză existențială se orientează spre absolvenţii de medicină, psihologie, pedagogie, filozofie, teologie, ştiințe socio-umane. (NOTĂ: Aceasta este situația din Austria). La ora actuală, în România, cadrul legal este reglementat de Legea Psihologului 231/2004, ce prevede necesitatea obținerii prealabile înscrierii la formare, a unei licențe în medicină sau psihologie. Diploma de absolvire a formării permite obtinerea din partea FRP a „Certificatului de psihoterapeut”, ce conferă toate drepturile de practică psihoterapeutică și înscrierea în „Anuarul psihoterapeutilor”, precum și a „European Certificate for Psychotherapy - ECP” al EAP, conform normelor FRP si EAP.

2. CONDIŢII DE ADMITERE

- împlinirea varstei de 24 de ani.
- absolvirea studiilor in domeniile menționate anterior: medicină, psihologie.
- promovarea procedurii de admitere.

3. PROCEDURA DE ADMITERE

Pe lângă pregătirea de bază enunțată la capitolul anterior, în vederea cuprinderii într-un program de formare, candidații trebuie să îndeplinească și următoarele criterii:

a) criterii formale:
- cel puțin două interviuri de admitere
- cel puțin un seminar de 2 zile de autocunoaștere și admitere.

b) criterii de conţinut:
Aceste criterii servesc pentru a decide admiterea sau respingerea unui candidat.
- un interes întemeiat și constant pentru activitatea psihoterapeutică.
- interes evident pentru o înţelegere existențială a omului și o metodă terapeutică bazată pe o astfel de perspectivă, eventual cunoștințe anterioare de AE (LT).
- personalitate ce s-a dezvoltat neafectată de eventuale suferințe psihice, care nu este marcată de o activitate îndelungată de autocunoaștere sau experiențe traumatizante și de durată cu bolnavi psihic.
- suficientă capacitate de reflexie critica, flexibilitate în dialog, „simţ" pentru partenerul de discuție și pentru propiile motivații (treaptă premergătoare spre o atitudine fenomenologică), deschidere spre emoționalitate, capacitate de înțelegere (inteligenţă), capacitate de distanțare autocritică, față de propriile convingeri și valori.
- personalitatea să fie suficient de dezvoltată și matură pentru a face față situațiilor împovărătoare, critice sau dureroase, respectiv de a ține piept și a-și înțelege propria emoționalitate.
- capacitate de deschidere și raportare constructivă față de viață, fără fixații în domenii regresive sau agresive.
- deosebit de utile pentru formare sunt experiențele de viață ce au permis o privire în profunzimile existenței umane și au generat strategii sănătoase de apărare.

Acceptarea, respectiv respingerea vor fi comunicate (eventual în scris) candidatului la sfârșitul procedurii de admitere.

4. STRUCTURA CURSULUI DE FORMARE PE ETAPE

Formarea se desfășoară în trei etape:

Prima etapă: **formarea de bază**
(circa 2 și 1/3 ani)

(admitere, teorie, autocunoaștere în grup)
admitere 15 ore
prirnul an 170 ore
al 2-lea an 170 ore
al 3-lea an 60 ore
total 415 ore

A doua etapă: **formare clinică cu începerea supervizării**
(circa 1 și 2/3 ani)
(teorie, autocunoaștere în grup)
al 3-lea an 120 ore
al 4-lea an 210 ore
total 330 ore

A treia etapă: **supervizare si perfecționare**
al 5-lea an 80 ore
al 6-lea an 80 ore
lucrarea de absolvire 50 ore
total 210 ore

Total: **955** ore (din care teorie 500 ore, autocunoastere individual și de grup 295 ore, supervizare 150 ore plus alte activități)

Practica poate fi făcută încă de la început sau pe parcursul întregii formări până la etapa de supervizare, dar în orice caz ea trebuie supervizată profesional.

Propria activitate psihoterapeutica începând cu a doua etapă: **600 ore**

5. ÎMPĂRȚIREA ORELOR
(după conținut)
(număr minim de ore)

Admitere	15 ore
Teorie	500 ore
Autocunoaștere în grup	245 ore
Autocunoaștere individuală	50 ore cel puțin
Practica în clinică	550 ore

Condiție curriculară: 550 ore de practica/voluntariat, din care 150 ore in servicii psihiatrice și restul in activități în servicii sociale din comunitate (cămine de bătrâni, centre de criză, etc).

Supervizarea practicii	30 ore
Propria activitate psihoterapeutică	600 ore
Supervizarea activităţii psihoterapeutice	150 ore

Total **2140 ore, din care cel puțin 500 ore de teorie, 295 ore de autocunoaștere individual și de grup, 150 ore de supervizare**

6. SCOPURILE FORMĂRII

Formarea de bază pune accentul pe predarea antropologiei analitic-existențiale și pe modul de acțiune în situații existențiale limită și situații de criză (teoria sensului, teoria existenţei). Sunt abordate condiția omului și a persoanei, motivația existenţială, repercusiunile și simptomele impasului existențial.

Transmiterea cunoștiințelor teoretice se desfăsoară în paralel cu dezvoltarea personalității și clarificarea existențială prin autocunoaștere în grup și individuală.

Formarea personalității are în acest context trei centre de greutate:

- Edificarea capacității de dialog spre interior a persoanei (distanţare de sine și resimțirea emoționalității primare), a capacității de dialog spre exterior (încredere, transcendere de sine).
- Îmbunătățirea capacităților personale de integrare: dobândirea capacităţilor de a pune în relație pornirile emoționale cu propriile atitudini și conţinuturi de viață. Trecerea cursivă de la impresie la atitudine și expresie. Recunoașterea, înțelegerea și eventual revizuirea, în condiţiile date, a atitudinilor personale de viață și a modurilor de comportament, conștiente sau inconștiente.
- Exersarea atitudinii fenomenologice fundamentale și învățarea perceperii emoțiilor, motivațiilor, a judecăților de valoare, precum și a fixațiilor comportamentale proprii și ale celorlalți.

Alături de dezvoltarea personalității, clarificarea propriei existenţe are ca scop și înțelegerea existenței biografice în devenirea și posibilităţile ei.

Relevanţa practic-profesională a cursului de bază se situează în domeniul profilaxiei, a sprijinului pentru viaţă, a intervenţiei în criză, a psihoterapiei de susținere și a problemelor legate de motivație.

A doua etapa a formării, partea clinică, își propune abordarea diagnosticului, psihopatogenezei, psihopatologiei și fenomenologiei tulburărilor psihice, a nosologiei și a terapiei tablourilor psihopatologice individuale.

În cadrul autocunoașterii, la acest nivel, se va urmări, în baza tablourilor clinice, „resimțirea", recunoașterea și prelucrarea fenomenologiei clinice, a psihodinamicii și a particularităților relevante ale tablourilor psihopatologice.

Autocunoașterea și reflectarea distorsiunilor, așa cum ne apar ele în patologie, vor duce la o mai profundă înțelegere, din punctul de vedere al AE, a condiționărilor antropologice și existențiale.

În cea de-**a treia etapă** (etapa de supervizare) se urmărește fundamentarea activității de sine stătătoare și adaptării personale a AE. În această etapă se urmărește mai puţin dobândirea de noi cunoștințe, cât exersarea și consolidarea celor învăţate, prin schimb de opinii și de feed-back. Prin participarea la manifestările științifice ale SAEL România, respectiv GLE, se poate realiza o familiarizare cu noile dezvoltări ale metodei, precum și promovarea participării active la acestea.

7. METODELE DE FORMARE

Informațiile vor fi prelucrate în cea mai mare parte prin autocunoaștere (inductiv), pentru a fi completate ulterior prin referate si discuţii, fiind exemplificate în același timp cu prezentări de caz. Schimbul de informaţii cu privire la tema teoretică prelucrată în cadrul autocunoașterii în grup, prin relatarea de experiențe personale, de moduri de acțiune și puncte de vedere personale, îi conferă acesteia o deosebită plasticitate și stimulează propria participare emoțională.

Mijioacele prin intermediul cărora are loc procesul de formare sunt: discuţiile în grup mare, în grupuri mici, discuțiile individuale cu formatorul, supervizarea activității practice, precum şi lecturi

sistematice din literatura de specialitate și discutarea acestora. Prezentările de caz vor constitui principalul material de discuție în cadrul pregătirii practice, precum și jocurile de rol, vignete terapeutice, etc.

Pe toata durata formării vor avea loc discuţii individuale sistematice. Discuţiile individuale servesc la prelucrarea problemelor existențial-biografice de fond, la prelucrarea înţelegerii personale a conținutului seminariilor, a proceselor de grup și a problemelor și întrebărilor născute de acestea (autocunoaștere existențială), precum și la discutarea acelor teme pentru care situația de grup nu este indicată.

8. REGLEMENTARI ALE FORMĂRII

1. Datoria prezenței
Pentru obținerea unor rezultate bune și absolvirea cu succes a cursului de formare, se impune o participare activă și sistematică la toate activitățile de formare. Dacă studentul este împiedicat (din motive obiective) să participe, la mai mult de 2 zile dintr-un an de formare, absențele, respectiv temele de studiu la care nu a participat, vor trebui recuperate în cadrul altui curs.

2. Absolvirea primei etape
Pe parcursul primei etape (la mijlocul și la sfârșitul acesteia) se vor susține două examene scrise, cu o durată de mai multe ore, despre bazele teoretice ale analizei existențiale (și logoterapiei). Criteriu de promovare: 85% răspunsuri corecte. După care, participanții primesc un certificat care atestă participarea și absolvirea cu succes a formării de bază.

3. A doua etapă
După absolvirea cu succes a formării de bază și a cel puțin 30 ore de autocunoaștere individuală, cursantul va fi autorizat de către formator să activeze ca și consilier sub supervizare, ceea ce presupune activitate de consiliere logoterapeutică, respectiv terapie analitic-existentială a problemelor existențiale și motivaţionale.
La încheierea celei de-a doua etape se va susține un examen scris, ce va testa cunoștinţele clinice și metodice acumulate, precum și aplicarea practică a acestora în baza unor exemple de caz („examenul practic”).
(Criteriul de promovare: cel puțin 85% din întrebări și 75% din cazuri rezolvate corect).

4. A treia etapă: „stadiul supervizării terapeutice”
Supervizarea are loc în ședințe individuale și în grupuri mici (de 4-7 persoane).

Pentru a se ajunge la acest stadiu trebuie îndeplinite următoarele condiții:
a) absolvirea stagiului practic într-un serviciu de sănătate mentala, conform reglementărilor legale.
b) absolvirea celei de-a doua etape de formare (examen).
c) activitate sistematică de autocunoaștere individuală, cu certificarea abilitării pentru exercitarea unei activități terapeutice sub supervizare.
Pentru absolvirea etapei de supervizare sunt necesare pe lângă criteriile formale și **cel puțin 150 de ore de supervizare individuala și în grup** și cel puţin:
- 5 cure (procese) terapeutice supervizate în mod repetat (cel puțin de 5 ori, în medie de 7 ori și o supervizare finală)
- să conducă 5 supervizari tematice.

Curele psihoterapeutice vor fi prezentate în scris la fiecare supervizare, pentru ca în final sa fie sintetizate și depuse. Notele scrise vor conține o sinteză a evoluției procesului terapeutic, a supervizării, a diagnosticelor (DSM), a psihopatologiei, precum și o reflexie critică asupra evoluției procesului terapeutic.

Supervizările tematice se referă la „setting", la relația terapeutică, la conducerea discuției terapeutice, la începutul/încheierea/întreruperea unei terapii, la o privire de ansamblu asupra unei terapii, la aplicarea unor metode, tehnici, la probleme legate de diagnostic și psihopatologie.

Supervizările individuale vor fi consemnate de către supervizor în carnetul de studii al cursantului. Pentru absolvirea cu succes a stadiului de supervizare sunt necesare următoarele criterii de conținut. Acestea vor trebui discutate la absolvirea formării în echipa de formatori și certificate de către supervizori:
- Capacitate de construcție și de reflectare asupra relației terapeutice.
- Diagnostic existențial clinic și psihopatologic.
- Cunoștințe și experiență în psihoterapia specifică diagnosticului și specifică personalității clientului.
- Capacitate de a conduce și a duce la capăt procesul terapeutic.
- Cunoașterea (recunoașterea) și abordarea adecvata a propriilor limite și competențe, precum și competența de a remite cazurile ce-l depășesc.

Stadiul de supervizare nu are voie sa depășească 7 ani. Precizarea subliniaza faptul că practica într-o legatură realistă teorie/autocunoaștere trebuie încheiată. În acelasi timp, reglementarea este menită a împiedica posibilitatea de practicare timp îndelungat a psihoterapiei sub mantia protectoare a „supervizarii", fără finalizarea formării.

5. Autocunoaștere (în total cel puțin 295 de ore)

Autocunoașterea se realizează pe de o parte pe parcursul seminariilor sub forma autocunoașterii existențiale de grup (circa 245 de ore), în grupul mare și în grupuri mici, iar pe de alta, ca autocunoaștere individuală (cel puțin 50 de ore). Discuțiile individuale vor fi purtate cu specialiști desemnați de școală în acest sens. La început, cursanții pot merge, alternativ, la mai mulți specialiști. Este un lucru bun, pentru că se iveste astfel ocazia de a vedea și stiluri diferite, de a discuta. Însă cea mai mare parte a ședințelor de autocunoastere trebuie făcute cu unul și același specialist, care are și datoria de a stabili în final dacă scopurile autocunoașterii au fost atinse. Acesta va consemna și va certifica în felul acesta în carnetul de studii finalizarea discuțiilor individuale.

6. Lucrarea de absolvire

Pentru obținerea diplomei este necesară redactarea unei lucrări de absolvire cu un conținut de cel puțin 20 de pagini (A4). Candidatul are toată libertatea în alegerea temei, dar o va face prin înțelegere cu formatorul. Poate fi o tema teoretică, una practică sau mixtă. Lucrarea va trebui sa aibă următoarea structură: punerea problemei, prezentarea problemei din perspectiva literaturii analitic-existențiale primare și secundare, propria abordare a temei și discutarea critică, un scurt rezumat (concluzii), bibliografie.

Lucrarea va fi redactată în așa fel încât să întruneasea normele pentru a putea fi publicată (de ex. citarea cu respectarea dreptului de autor etc.)

Lucrarea va fi avizată de către doi supervizori. Lucrările admise se vor depune în dublu exemplar la biblioteca SAEL România, unde vor putea fi consultate de către cei interesați. Despre lucrările admise se vor face menționări (sau vor fi publicate) în revista ANALIZA EXISTENȚIALĂ. SAEL România are dreptul de a face publice lucrările de absolvire sau fragmente din acestea, sub numele autorului.

7. Întreruperea formării
La dorința sa, candidatul poate întrerupe, abandona sau face o pauză în formare. Un asemenea gest nu va avea consecințe financiare, cu excepția plății la zi a serviciilor de formare de care a beneficiat. Dacă întreruperea este mai mare de trei ani, ea nu mai poate fi continuată.

Din partea școlii, un candidat va putea fi oprit în a-și continua formarea doar în cazul în care participarea sa în continuare s-ar putea solda cu consecințe negative pentru acesta sau pentru unul/mai mulți membri ai grupului. În rare cazuri, aceasta decizie se impune a fi luată de către formator când se evidențiază, spre exemplu, o tulburare psihică pe care candidatul nu o conștientizează.
În astfel de cazuri, în discuții individuale, candidatului i se va arăta și explica situația și i se va propune sa se retragă. Dacă, după mai multe discuții, în care va fi atrasă și echipa de formatori, candidatul refuză să se retragă, se poate ajunge la situația-limită în care formatorul va interzice participarea în continuare a candidatului (trecând peste acordul acestuia). Cu prima ocazie va fi informată atât echipa de formatori, cât și grupul de formare asupra motivelor excluderii. Candidatul are dreptul de a-și prezenta personal sau prin intermediul reprezentantului grupului obiecțiile faţă de colectivul de formatori. Dacă nu exista obiecții întemeiate, echipa de formatori poate decide ca pe viitor candidatul să fie ținut la distanță de orice formare în cadrul SAEL România. Această decizie îi va fi comunicată candidatului în scris. Alte posibilităţi de recurs există prin intermediul FRP.

9. MODALITATEA DE DESFĂȘURARE A CURSULUI

Cursul poate fi organizat în două moduri:
a) curs de sfârșit de săptămână (2-4 zile pe lună) sau
b) curs “bloc” (4-6 zile în bloc)

Fiecare an de studiu presupune 18 zile de seminar distribuite astfel:
a) în formula de sfârșit de săptamână: 6 x 3 zile
b) în formula „bloc": 3 x 6 zile

10. PROGRAMA DE STUDIU

Programa de studiu a părții teoretice totalizeaza 745 de ore, din care 500 de ore de teorie și 245 de ore de autocunoaștere în grup.

În toate seminariile, predarea cunoștințelor va avea ca punct de plecare atitudinea personală, reflexia de sine stătătoare (independentă), activități de grup si discuţii.
Așadar, schimbul de opinii este un element portant al formării, iar formarea însăși o întâlnire în dialog asupra temei. În măsura posibilităților, la sesiunile de pregătire vor fi prezentate și alte referate de către alți parteneri de discuție (invitați). Urmatoarea lista de teme servește ca privire de ansamblu și în cadrul fiecărui grup va fi modulată individual.

Seminar de admitere: 15 ore autocunoaștere în grup

1. Introducere si principiile analizei existențiale 80 de ore

1. Ce este analiza existențială („AE") și logoterapia („LT")? Definiție, domenii în care este indicată, teorema de bază a analizei existențiale, localizare în cadrul orientărilor principale ale psihoterapiei.
2. Apariția și dezvoltarea AE și LT. Referitor la istoria dezvoltării tematice a AE și LT: Freud – Adler - Frankl. Noile dezvoltări.
3. Scopul analitic-existențial al unei formări în psihoterapie și regulile de autocunoaștere
4. Fundalul filosofic și specificul muncii analitic-existențiale
5. Referitor la istoria fundalului spiritual al AE și LT
6. Privire de ansamblu asupra elaborării sistematice a AE și a antropologiei analitic-existențiale
7. Metode psihometrice ale AE
8. Bibliografie

2. Teoria motivațională a AE 20 de ore

1. Importanța acordării ajutorului și motivația pentru a ajuta
2. Privire de ansamblu asupra teoriilor motivaționale
3. Noodinarnică versus psihodinamică
4. Cele patru motivații fundamentale ale existenței și importanța lor pentru motivație: motivațiile fundamentale personal-existențiale (MF) – privire de ansamblu
5. Bibliografie

3. Prima MF: Orizontul lumii și încrederea personală 70 de ore

1. A putea fi (aici) ca problemă fundamentală a existenţei
2. Lumea ca obstacol pentru motivație: reacțiile de coping ale nesiguranței
3. A suporta, a putea accepta
4. Premisele pentru a putea accepta: apărare, spațiu și suport.
5. Încredere, curaj, exercițiu dialogic de încredere: „metoda fotoliului"
6. Raportarea la corp; „călătorie în propriul corp"
7. Încrederea primordială, încrederea fundamentală, temeiul ființării
8. Teme ce aparțin aici: liniște (tihnă), adevăr, fidelitate, putere, speranța, credință
9. Fenomenologie
10. Bibliografie

4. A 2-a MF: Viaţa și relația personală 70 de ore

1. A simţi valoarea și „a plăcea" ca problemă fundamentală a vieții
2. Viața „zădărnicită", blocată; reacțiile de coping și pierderea vieții: doliul
3. Apropiere, dedicare, relaţie
4. Premisele dedicării: MF 1 + experiența pozitivă a apropierii; timp, relație
5. Valori, pofta de viață
6. Teoria emoţiilor
7. Valoarea fundamentală, relația fundamentală, valoarea vieții
8. Teme ce aparțin aici: dragoste, savurare, bucurie, plăcere
9. Bibliografie

5. A 3-a MF: Colectivitatea și sinele personal 100 de ore
1. A fi eu însumi și a avea voie ca problemă fundamentală a faptului de a fi persoană
2. Sinele pierdut: reacțiile de coping ale pierderii sinelui; a regreta (căință) și a primi consolare
3. A aprecia
4. Premisele pentru propria valoare: MF1 + MF2, atenție (consideraţie), justificare (legitimitate), apreciere
5. Etică, supraeu / eu public
6. Teoria persoanei, distanţare de sine, transcedere de sine, acceptare de sine
7. Propria valoare, autenticitate, conştiință
8. Teme ce aparțin aici: intimitate, rușine, respect, demnitate
9. Bibliografie

6. A 4-a MF: Temporalitatea și sensul existential 60 de ore

1. Temporalitatea și „a trebui să" („Sollen") ca probleme ale sensului existenţei
2. Blocaje ale sensului și pierderea sensului, reacțiile de coping pentru pierderea sensului
3. Răsturnarea existențială: a se lăsa apelat (deschidere pentru lume)
4. Premisele pentru răsturnarea existențială: MF1 + MF2 + MF3, corelația sensului, temporalitate, voința de sens, metoda de descoperire a sensului
5. Dăruire: acţiune - dorintă - voință: metoda de întărire a voinței
6. Teoria sensului: intervenția în criză; metoda de modificare a atitudinii
7. Existență, împlinire, dezvoltare, existenţiali
8. Teme ce aparțin aici: religiozitate, scop, fixarea scopului, vidul existențial
9. Bibliografie

7. Relația terapeutică și dialogul terapeutic 20 de ore

1. Settingul terapeutic
2. Relația terapeutică în AE, relație - întâlnire
3. Conducerea discuției - dialogul terapeutic și modul de abordare al rezistențelor
4. Terapie versus consiliere și însoțire
5. Bibliografie

8. Anxietate, fobie, panică, obsesie; tulburarea anxioasă de personalitate 50 de ore

1. Nosologie și psihopatologie
2. Fenomenologie și lumea trăirii
3. Etiologie, dinamica și formele anxietații
4. Înțelegerea analitic existențială a anxietății
5. Personalitatea anxioasă
6. Profilaxie
7. Terapia specifică și tehnicile specifice
8. Bibliografie

9. Depresia, tulburarea bipolară; tulburarea depresivă de personalitate 50 de ore

1. Nosologie și psihopatologie
2. Fenomenologie și lumea trăirii
3. Etiologie, dinamica și formele depresiei
4. Înțelegerea analitic existențială a depresie
5. Personalitatea depresivă
6. Profilaxie
7. Terapia specifică și tehnicile specifice
8. Bibliografie

10. Isteria, tulburările somatoforme, tulburarea histrionică de personalitate 50 de ore

1. Nosologie și psihopatologie
2. Fenomenologie și lumea trăirii
3. Etiologie, dinamica și formele isteriei
4. Întelegerea analitic existențială a isteriei
5. Dezvoltarea isterică a personalității
6. Profilaxie
7. Terapia specifică și tehnicile specifice
8. Bibliografie

11. Alte tulburări de personalitate, între altele narcisismul si borderline 50 de ore

1. Nosologie și psihopatologie
2. Fenomenologie și lumea trăirii
3. Etiologie, dinamica și formele tulburărilor de personalitate
4. Înțelegerea analitic existențială a tulburărilor de personalitate ale sinelui
5. Terapia specifică și tehnicile specifice
6. Bibliografie

12. Psihozele, schizofrenia și tablourile paranoide 30 de ore

1. Nosologie și psihopatologie
2. Fenomenologie și lumea trăirii
3. Etiologie, dinamica și formele psihozelor
4. Înțelegerea analitic existențială
5. Terapia specifică și tehnicile specifice
6. Bibliografie

13. Teoria generală a relației 30 de ore

1. Dragoste, sexualitate, tulburări sexuale, terapia de cuplu
2. Agresivitate, violență
3. Bibliografie

14. Alte tulburări 20 de ore

1. Patima (adicția)
2. Droguri, alcool
3. Tulburări de alimentație
4. Tulburări de somatizare (psihosomatica)

15. Alte metode și tehnici 20 de ore

1. Proceduri imaginative (imaginația existențiala)
2. Prelucrarea analitic existențială a viselor
3. Terapie analitic-existențială de grup
4. Schimbarea perspectivei (Perspektivenshifting)

16. Teme generale pentru formarea clinică 10 ore

1. Diagnostic analitic-existențial
2. Sanatate - boală: psihopatologie analitic-existentială
3. Nevroză - psihoză - tulburare de personalitate
4. Factori de eficacitate în psiboterapie
5. Bibliografie

BIBLIOGRAFIE

O listă bibliografică completă poate fi obţinută la cerere de la „Gesellschaft für Logotherapie und Existenzanalyse“ (GLE) – Viena. Vă recomandăm în acest sens consultarea site-ului societăţii, la adresa: **www.existenzanalyse.org**
Marea majoritate a materialelor sunt în limba germană, dar există şi traduceri în alte limbi de circulaţie.

Bibliografie în limba română:

FRANKL, V.E. Teoria şi terapia nevrozelor. Introducere în logoterapie şi analiză existenţială. Bucureşti: Editura Trei, 2008
FRANKL, V.E. Omul în căutarea sensului vieţii. Bucureşti: Meteor Press 2009
FRANKL, V.E. Strigătul neauzit pentru sensul vieții. Psihoterapie și umanism. București: Meteor Publishing 2018
FRANKL, V.E. Voința de sens: fundamente și aplicații ale logoterapiei. București: Editura Trei 2018
FRANKL, V.E. Doctorul și sufletul. Bazele logoterapiei și analizei existențiale. București: Meteor Press 2019
FRANKL, V.E. Cel care un motiv pentru care să trăiască... Logoterapie și analiză existențială – articole și prelegeri. București: Litera 2019
LÄNGLE, A. Manual de analiză existențială (6 volume) – tradus și editat sub egida SAEL – România, 2017-2021

Colecţia revistei: ANALIZA EXISTENŢIALĂ – editată de: SAEL – România

*

SAEL România este o asociație profesională care reunește profesioniști consilieri și psihoterapeuți, precum și persoane în curs de formare în metoda de psihoterapie analitic existențială.

SAEL România este persoană juridica română, autorizata prin Sentința Civila Nr. 14/Pi/14.01.99 de către Tribunalul Timis. Cod Fiscal 1 1407663.

SAEL România este

- membru al Federatiei Romane de Psihoterapie și Asociatiei Mondiale de Psihoterapie
- membru fondator al International Society for Existential - Analytical Psychoterapy
- membru extraordinar al: GLE International